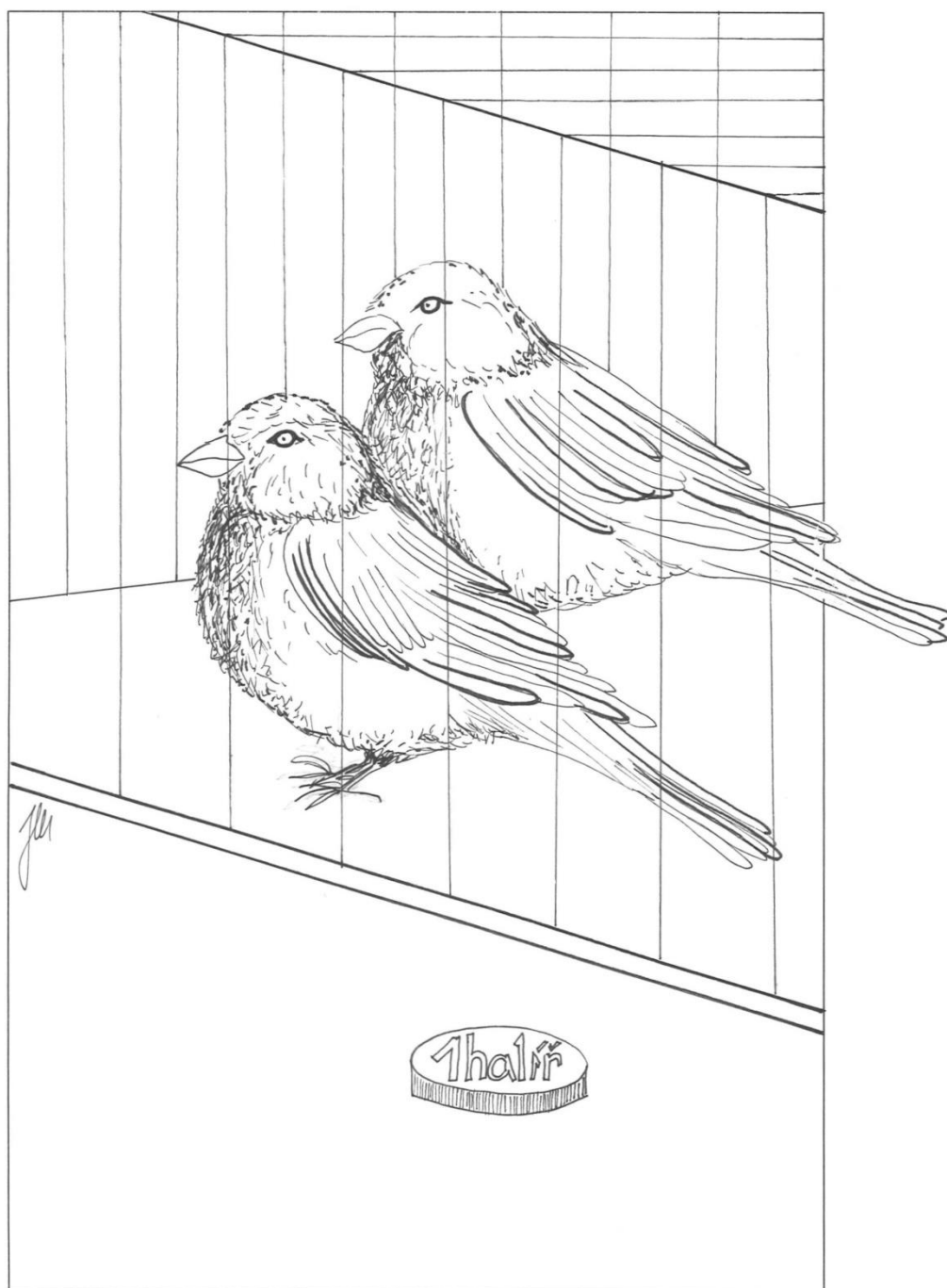

Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci.

Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci.

12. NEDĚLE V LITURGICKÉM MEZIDOBÍ CYKLU A

Evangelium (Mt 10,26-33)

Ježíš řekl svým apoštolům: „Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech! A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo. Copak se neprodávají dva vrabci za halíř? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci. Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi.“

K POROZUMĚNÍ TEXTU

Ježíš řekl svým apoštolům: „Nebojte se lidí. Nic není tak tajného, že by to nebylo odhaleno, a nic skrytého, že by to nebylo poznáno. Co vám říkám ve tmě, povězte na světle, a co se vám šeptá do ucha, hlásejte ze střech! A nebojte se těch, kdo zabíjejí tělo – duši zabít nemohou. Spíše se bojte toho, který může zahubit v pekle duši i tělo.“ Celý úryvek je nesen úvodními slovy: „Nebojte se lidí“. Všechny následující výroky motivují k nebojácnému zvěstování Krista, navzdory nepřijetí a úkladů ze strany lidí. Evangelium, dosud zahalené a ponechané v tajnosti, má být zvěstováno skrze hlásání učedníků. Toto veřejné hlásání je jistým způsobem nezvratné, jak nám dosvědčuje výrok: „neboť není nic zahaleného, co nebude jednou odhaleno, a nic skrytého, co nebude poznáno.“ (v. 26 – tak ekumenický překlad).

Tam, kde se bude hlásat evangelium, je možné očekávat odpor. Hlasatel však nesmí podlehnout strachu. Evangelium má být hlášáno a Bůh se jistě postará o své služebníky. Strach je velmi přirozený obranný reflex každého člověka, tedy i učedníka, proto Kristus uvádí další důvody, jež relativizují strach z lidí a ze smrti. Člověk je víc než tělo, má i duši. Lidé nemají moc nad duší, vnitřním životem jednotlivce, proto je třeba se bát spíš Boha. Je třeba zdůraznit, že se jedná spíš o bázeň, která v biblickém pojetí zahrnuje úctu a poslušnost vůči Božím slovu. Strach z obyčejné smrti má být překonán starostí, aby člověk nepodlehл pravé smrti – v údolí smrti, tj. v Gehenně (liturgický překlad „v pekle“). Gehenna, neboli údolí Hinnom (srv. Joz 15,8; 18,16), bylo opovržené místo na jihozápadě od Jeruzaléma. Toto údolí se tak stalo výmluvným obrazem „trvalé smrti“, jak dosvědčuje i evangelní text. Tuto smrt nemusíme chápat jako úplné zničení těla i duše, ale jako radikální

protiklad života u Boha: ne-život bez Boha je spíš smrtí než „jakýmsi životem“. Proto kde se v Bibli mluví o smrti těch, kdo nepřijali společenství s Bohem, nemusíme mít na mysli úplné zničení člověka, ale naprostý protiklad k životu, který se nejpříhodněji může označit slovem „smrt“. Věť „Bůh má moc zahubit tělo i duši“ rozumějme v tom smyslu, že Bůh je pánem života i smrti a jako jediný smí připustit k životu. Přes brány vedoucí k životu pustí ty, kteří stojí o společenství s ním, ne ty, kteří ho odmítají.

Copak se neprodávají dva vrabci za halír? A ani jeden z nich nepadne na zem bez vědomí vašeho Otce. U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě. Nebojte se tedy: Máte větší cenu než všichni vrabci. Učedník se při hlásání evangelia nemusí bát, protože Bůh se stará o ty nejmenší detaily: jak o „bezenné vrabce“ (co se týče zvířat určených k obživě, na trhu byli nejlevnější právě vrabci, dva vrabci se prodávali za šestnáctinu denáru, tj. za šestnáctinu denního platu), tak o vlasy na hlavě. Jestliže se Bůh stará o tyto bezenné maličkosti, tím spíš o učedníka, který má mnohem větší cenu!

Ke každému, kdo se ke mně přizná před lidmi, i já se přiznám před svým Otcem v nebi; ale každého, kdo mě před lidmi zapře, zapřu i já před svým Otcem v nebi. Velká důležitost svědectví je nyní ještě silněji potvrzena dvěma posledními výroky. Veřejné vyznání Krista (snad v kontextu soudní obhajoby) podmiňuje to, že i Kristus se přizná „před nebeským dvorem“ Otce i andělů. A samozřejmě platí i opak: zřekneme-li se Krista, on se k nám nepřizná (jiným slovy: rozhodneme-li se odejít od něj, on nás nedonutí, abychom přebývali v jeho společenství „na věčnosti“). Není možné si zvolit střední cestu či neutralitu: volba pro Krista či proti němu je tak výlučná a zásadní, že není možné „zůstat nezávislým pozorovatelem“. Je jasné, že je zde řeč o soudu na konci věků – soud, který bere v potaz naše konečné rozhodnutí, ve kterém setrváme až do konce života. Jinak i zřeknutí se Krista je odpustitelné: Petr zapřel Krista třikrát, a dosáhl odpuštění – Kristus mu zůstal věrný.

SHRNUTÍ

Na základě dnešního čtení si můžeme uvědomit několik důležitých myšlenek. Věrné hlásání Božího slova někdy přivolá nepřijetí, ba dokonce úklady, které přivodí i smrt hlasatele. Přirozenou reakcí na tyto nepřátelské postoje je strach; proti tomuto strachu Kristus dává několik „protilátek“. Hospodin je silnější než sebehrůznější hrozby a lidské mocnosti, neboť on je „silný bojovník“, „Hospodin zástupů“, „má moc zahubit tělo i duši“, má tedy poslední slovo v životě každého člověka. Učedník má proti strachu postavit důvěru v Boha, který se stará o nejmenší detaily.

VÝZVA NA TÝDEN

Zamysleme se

Mladší:

Kdo se vlastně bojí? Ten, kdo se cítí být malý, slabý nebo ten, kdo je sám... A pozor – to nezáleží na tom, jestli jsme velcí nebo malí; i dospělí se někdy hodně bojí! Děti nemohou být hned velké a silné, nemohou se vytáhnout za vlasy a rychle vyrůst. Každý z nás ale může důvěřovat Bohu tak, že bude vnímat jeho přítomnost. Tak se přestane bát. Proto si každý večer třeba i vícekrát řekni: Pane, moc Ti děkuji, že jsi se mnou!

Starší:

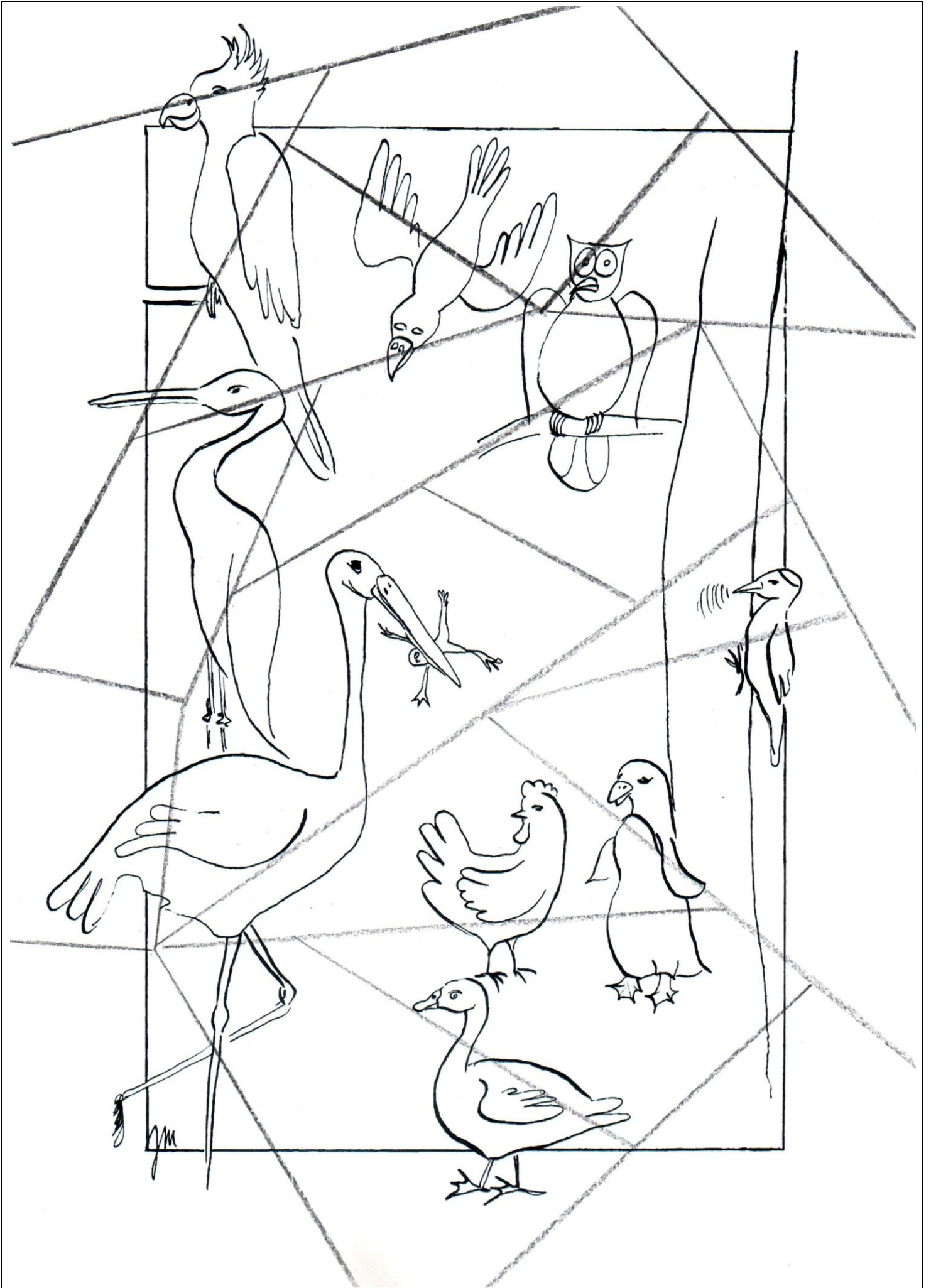
Slova tohoto evangelia hovoří o důvěře. Máme-li ji, jsme si vědomi toho, že Bůh se o nás stará a je neustále s námi. Jednou jsem na Facebooku viděl fotografii z Antarktidy: v popředí byl malý bílý medvídek a za ním byla jeskyně, ve které byl vidět obrys obrovské medvědí samice. V první chvíli mne napadlo: ještě že nejsem blízko téhle dvojice! Víme, že samice medvěda je nesmírně nebezpečná, když se někdo k jejímu mláděti přiblíží. Podobně stojí za námi Bůh, ale ne proto, aby nás hlídal, ale aby nám dal jistotu a bezpečí. Ať jsme kdekoli – třeba na konci světa...

Zkusme si

Mladší / Starší:

Ježíš nás ujišťuje, že jsme pro Boha velmi cenní, a ukazuje to na příkladu drobných ptáků, které i my považujeme za něco úplně obyčejného...

- Zkuste si doma nebo ve skupině soutěž, kdo dokáže na čas vyjmenovat více druhů ptáků. Úkol může být náročnější, když zkrátíte čas nebo vymyslíte omezující podmínku (ptáci v našem městě, vodní ptáci, nelétaví ptáci atd.) Můžete do soutěže zapojit i kresbu: jedna skupina kreslí nějaký druh ptáka, druhé hádá, co vidí.
- Naučte se skládat ptáčka z papíru – nabízíme několik videonávodů. [Video 1](#), [Video 2](#), [Video 3](#).
- Zkuste diskutovat o tom, jak by asi vypadalo toto přirovnání, kdyby je Ježíš vyprávěl dnes. Co by asi dal za příklad? Co je pro nás podobnou lacinou věcí?
- Zkuste si vyrobit puzzle z obrázku, který najdete na následující straně. Dokážete ho složit a pojmenovat všechny druhy ptáků, které na něm vidíte?

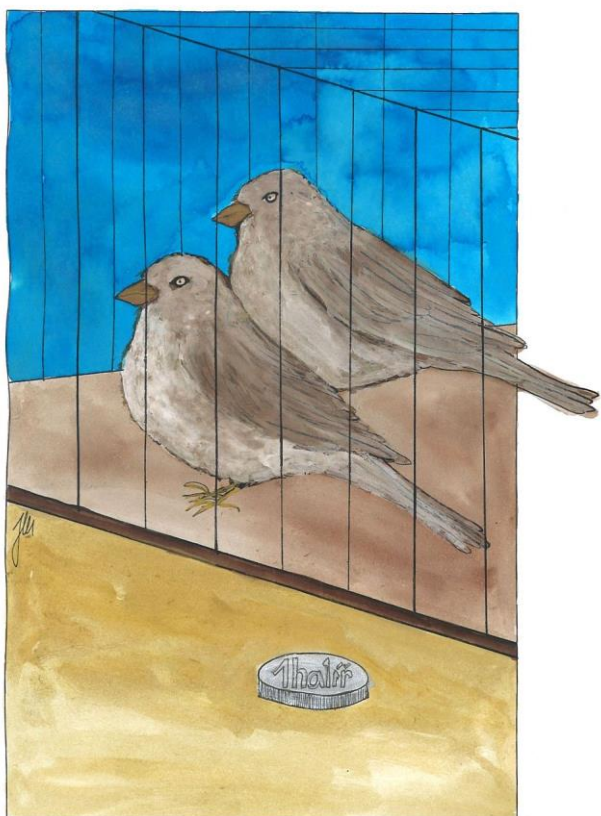

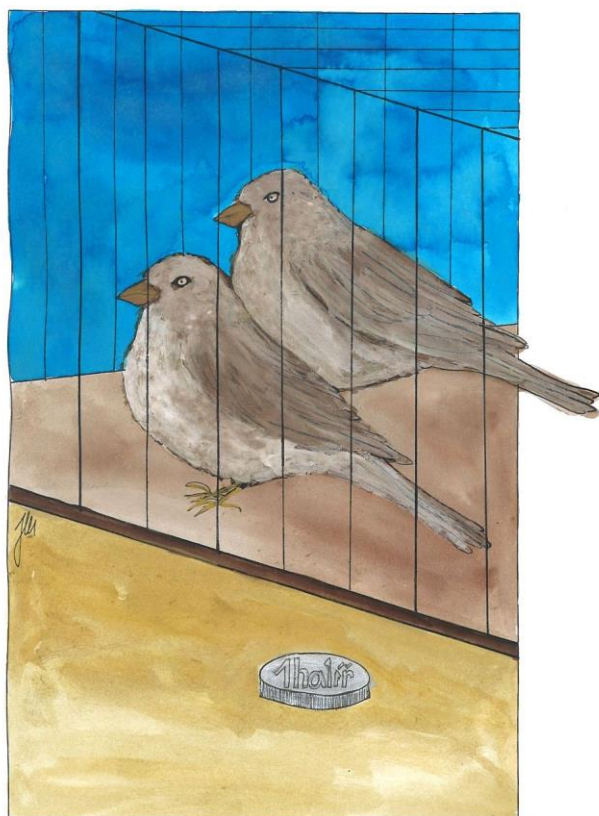
12. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,26-33

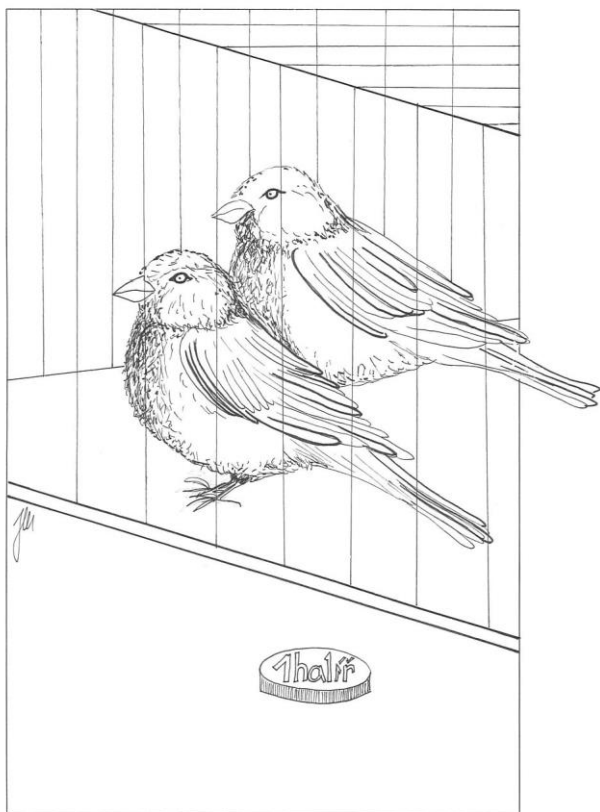
12. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,26-33

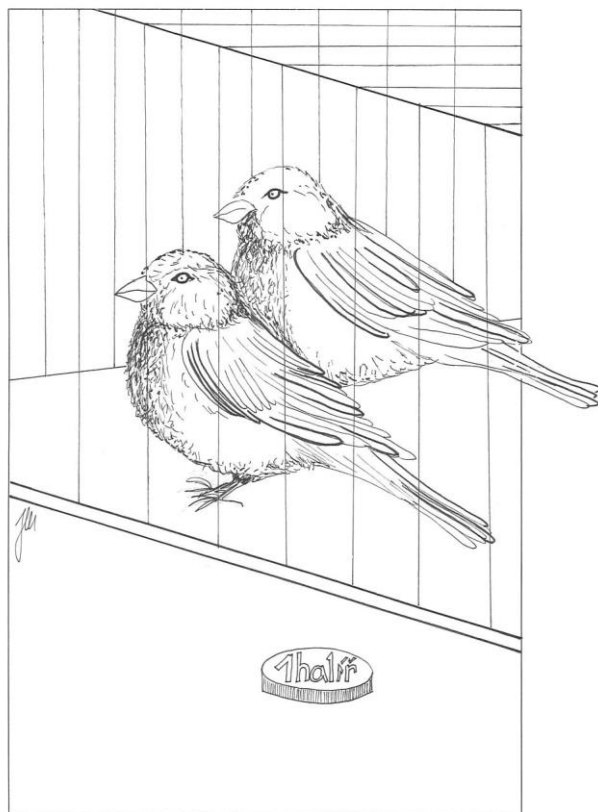
12. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,26-33

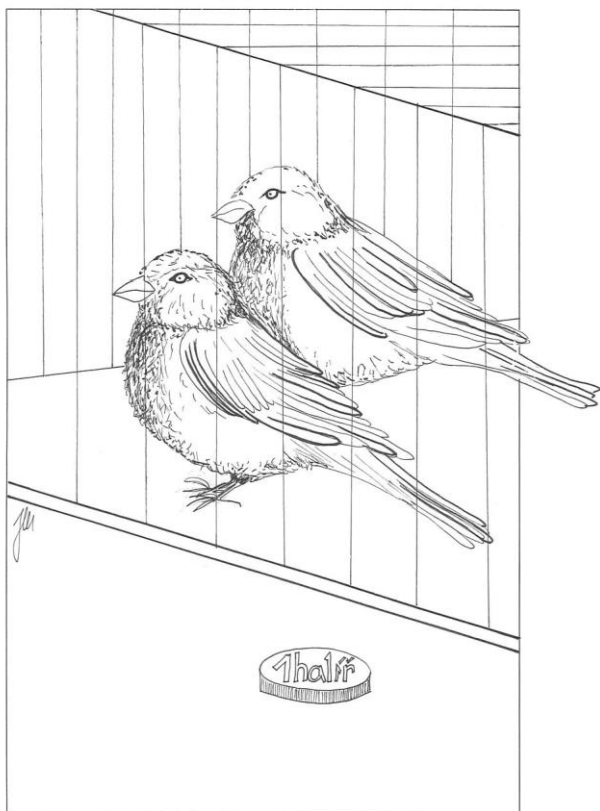
12. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,26-33

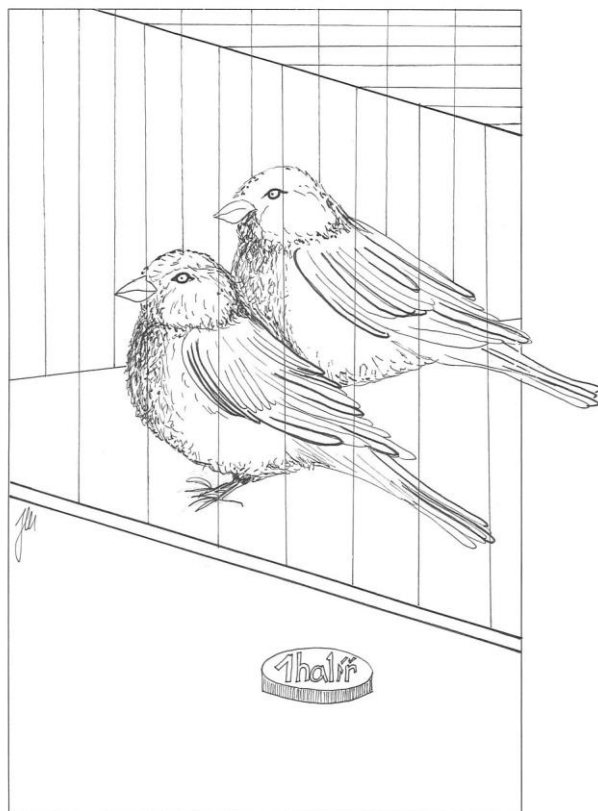
12. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,26-33

12. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,26-33

12. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,26-33

12. neděle v mezidobí cyklu A
Mt 10,26-33